

?Israelske soldater! Velg side!

Ilana Hammerman Foto: Daniel Tchetchik

«Velg side!» er kjernebudskapet i denne teksten fra Ilana Hammerman (76), skrevet nærmest som en tale eller befaling – først og fremst til israelsk ungdom som skal gjøre militærtjeneste i De okkuperte områder, men også rettet til foreldre og lærere. I en kjølig og direkte stil, tydeliggjør hun oppdragets nakne sannhet: Videreføring av flere generasjoners krig mot sivile palestinere i alle aldre. En krig som gjør alle til tapere.

Selv har hun for lengst valgt side i kampen mot okkupasjonen, og har bl.a. vært styremedlem i [B'Tselem](#) og [Association for Civil Rights in Israel](#).

Hammerman er lingvist, med språk- og litteraturstudier fra Sorbonne i Paris, og har undervist ved israelske og tyske universitet. Hun er også forfatter, og en anerkjent oversetter. Kafka, Brecht og Camus er blant forfattere hun

har oversatt til hebraisk. Hun har mottatt flere æresbevisninger, både for sitt litterære virke og for sitt engasjement mot okkupasjonen.

([Translated from an article in Haaretz](#) by Kjetil Nilsen and published with the kind permission of Ilana Hammerman.)

Soldater i Israels militære styrker – dere kriger mot sivile.
Kameraene ruller og går, og vi er mange som ser hvordan dere ødelegger livene til tusenvis av ubevæpnede mennesker. Dere patruljerer i landsbyene og byene deres – til fots og i pansrede kjøretøy med gitter foran vinduene. Bevæpnet fra topp til tå, fingrene på avtrekkeren – klare til å skyte. Dere planter frykt og fiendtlighet og etterlater dere døde, sårede, lemlestede – igjen og igjen

Om natten stormer dere inn i private hjem, skremmer opp menn, kvinner og barn fra sin søvn. Avhører dem, gjennomfører ransaker og arrestasjoner. Fremkaller raseri, ydmykelse og hjertesorg.

Om dagen gruser dere private boliger i byer og landsbyer – og enkle bølgeblikk-hus i mer avsidesliggende områder. Dere raserer telt som huser mennesker, og skur ment for husdyra deres. Dere konfiskerer vanntanker og kaster ut dypt fortvilte mennesker – unge som gamle. Forlater dem under den brennende ørkensolen, sammen med sine husdyr og eiendeler spredt utover på bakken.

Det er den unge mannen som med sine bare hender ville beskytte naboens generator dere kom for å konfiskere. Han er deres fiende. Dere skyter ham i nakken og lar ham bli liggende på bakken – lammet for livet.

Mohammad Al-Alami (12)

Barna i smugene i gamlebyen i Hebron – der mange innbyggere allerede har flyktet fra sine hjem av frykt for dere og bosetterne som dere beskytter – er deres fiende. De forbanner dere og kaster steiner etter dere – dere som er bevæpnet og beskyttet fra topp til tå. Og dere jager etter dem, fanger dem, river dem vekk fra bønnfallende mødre og fedre – og setter dem i forvaring.

Dere må se disse videoklippene og ta en titt på dere selv – dere 19- og 20-åringer – som tar innersvingen på barna og deres foreldre, mens dere er utstyrt med dødelig ammunisjon og avansert sporings- og kommunikasjonsutstyr.

Dere er jo ikke barn lenger. Dere er forstandige nok til å kunne spørre «hvorfor» – hvorfor dere fortsetter å krige slik deres foreldre og foreldrene deres igjen har kjempet denne krigen. En krig som for lengst har blitt en åpen kamp om frarøving av landet, ressursene og friheten til et annet folk som har bodd her i generasjoner. Det er en håpløs krig – en krig uten seire – fordi det er millioner av dem, og de kan ikke bli rykket opp herfra.

Kameraene ruller, og mange mennesker ser opptakene. Vi har sett dere drepe en autistisk ung mann som løp vekk fra dere i Jerusalems gamleby. Vi har sett dere drepe en eldre kvinne i psykisk ubalanse som gikk sakte mot dere med en kniv i hånden. Listen er lang og blir bare lengre. [For øyeblikket ser vi på bildene av deres siste unge](#)

[ofre – 17 år gamle Mohammed Tamimi fra landsbyen Nabi Saleh på Vestbredden og 12 år gamle Mohammed al-Alami fra Beit Ummar](#), og deres foreldre – som har fått sin verden ødelagt.

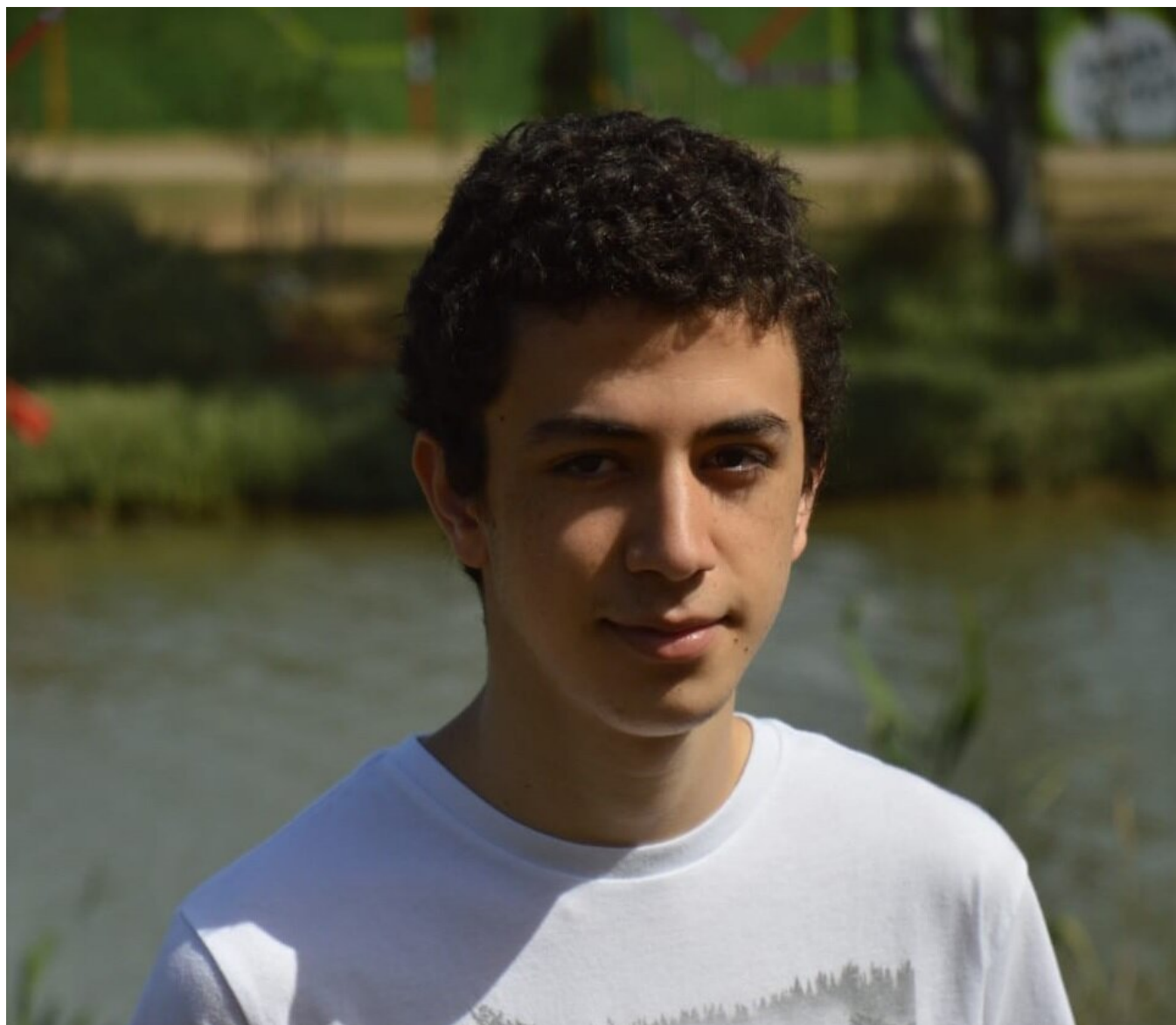
Muhammed Tamimi (17)

Rektor ved Tel Avivs Tichonet High School, Ram Cohen, dedikerte et Facebook-innlegg til minne om Mohammed al-Alami. «Det er ikke en tragisk feilvurdering. De følte seg ikke i fare. Det var ikke et truende angrep», skrev han. «En far og to barn skulle bare gjøre noen innkjøp i Beit Ummar. Soldatene som var stasjonert der, åpnet ild mot dem En elev som nylig fullførte videregående og er innrullert i hæren er full av frykt og redsel, utstyres med våpen, kommer til de okkuperte områdene og i et øyeblikks følelse av overmakt og styrke, henretter han en 11 år gammel gutt – en femteklassing.»

I innlegget siterer Cohen også noe den [18-årige militærnekkeren Eran Aviv](#) skrev fra sin fengselscelle: «Mitt nektingsrunnlag er først og fremst av samvittighetsgrunner. Min samvittighet tillater meg ikke å begå urett og forbrytelser som del av min militærtjeneste.» Cohen – en høytstående og mangeårig lærer – avslutter innlegget sitt slik: «Den ene dreper – den andre nekter. Velg side.»

Ja, velg side, dere soldater – de av dere som vet at det ikke er Israels eksistens dere forsvarer når dere kjemper mot sivilbefolkningen på Vestbredden; de av dere som forstår at dere er gjort til fotsoldater i tjeneste for bosettingene og den ideologiske leiren som står bak dem – noe som ikke bare truer landets moralske eksistens, men også landets fysiske eksistens. For i våre dager, der krig ikke utkjempes med sverd, men med masseødelegglesesvåpen, kan vi ikke fortsette å leve ved sverd. Dessuten er det ikke bare Israel som er bevæpnet med slike våpen. Innbyggere som har flyktet i

frykt for raketter – i Tel Aviv og i nordlige deler i landet – har forstått det.

Eran Aviv (18) militærnekter

Velg side – dere, tusenvis av foreldre og lærere som har erkjent dette i mange år, men likevel trekker dere tilbake til dere selv og tilvenner dere situasjonen. Ikke godta å sende deres barn og studenter til de okkuperte områdene. Si hva dere mener om den nasjonalistiske, religiøse og rasistiske utdanningen som utdanningssystemet dyrker. Gi støtte til de lærerne og rektorene som forsøker å bryte med dette.

Gi deres unge døtre og sønner mot til å si 'nei', mot til å stå

opp mot arrestasjoner, angrep og drap på barn og unge i palestinske landsbyer for å beskytte bosettingene som omringer dem, og drive dem bort fra egen jord og stenge dem inne i enklaver.

Gi barna deres mot til å nekte å ødelegge hele lokalsamfunn i Jordandalen og South Hebron Hills for at voldelige utposter kan utvides og etnisk rensing kan iverksettes over store områder.

Ja, velg side, dere soldater. Gå ikke med på å ødelegge liv – verken andres liv, deres egne liv eller fremtiden for oss alle.

[Vil du vite mer om unge miltærnektene i Israel – besøk Refuser Solidarity Network](#)